

Mødet genoptaget kl. 19.00

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 104:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Kvoter for 1989, ændret finansiering af privat andelsboligbyggeri og byggeskader i almennyttigt boligbyggeri, godkendelse af nye almennyttige boligselskaber).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 17/11 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Socialdemokratiets boligpolitiske holdning kan man jo finde i vores principprogram og i vores arbejdsprogram; det har været noget vanskeligere at finde ud af, hvad boligministeren og regeringen vil på det boligpolitiske område, men efterhånden begynder der at tegne sig et mønster. Vi behandlede for kort tid siden ministerens forslag om fremme af det private udlejningsbyggeri med indbygget spekulation for ejerne, og nu får vi altså boligbyggeriloven, hvor begrænsningen af kvoten for det støttede boligbyggeri ensidigt er lagt på den del af det støttede byggeri, der henvender sig til det almennyttige, altså det, der omfatter den sociale side af opgavens løsning.

Nøjes man med at læse boligministerens fremsættelsestale, kunne man næsten få det indtryk, at det, der drejer sig om her, faktisk er en uændret kvote for 1989 i forhold til i år. Ganske vist er der en begrænsning på 1.500 almennyttige boliger og 500 ungdomsboliger, men det betyder faktisk ikke noget efter boligministerens bemærkninger. Sidste år var der en særlig kvote på 1.000 boliger beregnet på flygtninge; det er ikke med i år, og ser vi bort fra det, er kvoten uændret. Deraf måtte vi næsten få det indtryk, at man havde løst flygtningeproblemet, og at man havde løst behovet for almennyttige boliger ved en engangsbevilling på yderligere 1.000 boliger. Men så nemt er det desværre ikke; det viser sig nemlig, at behovet for almennyttige boliger fortsat er til stede, og at der rimeligt vil være brug for en kvote på

mindst 10.000 boliger også for det kommende år, og det vil Socialdemokratiet stille forslag om i overensstemmelse med det, vi har foreslået til finansloven.

Når boligministeren fremsætter dette forslag, kan det altså ikke være ud fra et manglende kendskab til, at der er behov for boligerne. Det viser sig jo, at ønskerne fra kommunen og fra boligselskaberne er væsentlig større end det, boligministeren her foreslår der skal laves; og det gælder både, når det drejer sig om det almennyttige boligbyggeri, og når det drejer sig om ungdomsboligerne. Derudaf kan læses, at det er en politisk holdning hos regeringen, der har fået lov til at slå igennem; vi skal af med eller i hvert fald begrænse det almennyttige boligbyggeri, som har beboerindflydelse, og som har beboerbeskyttelse, og vi skal over til at fremme det private udlejningsbyggeri, hvor det snarere er boligejerens end boligtagernes interesse, der skal fremmes.

Men det, vi helt klart har brug for, er, at der bygges mindst 10.000 almennyttige boliger også i de kommende år. Behovet for boligerne er der, og arbejdskraften er til stede. Det at sætte kvoten ned med 1.500 boliger betyder, at vi skaber beskæftigelse til 750-1.000 personer færre på årsbasis. Men ikke nok med det: rammebeløbet skal også nulstilles i 1989, og det kan godt overraske; for når det gælder regeringens øvrige tiltag, er det tilsyneladende regeringens beslutning, at der ikke skal ske nogen omkostningsstigninger, og da rammebeløbet jo reguleres i takt med omkostningerne, burde det være unødvendigt at foretage en begrænsning her. Noget tyder altså på, at regeringen ikke tror på sin egen politik.

Vi kan ikke tilslutte os nulstillingen af rammebeløbet. Rammebeløbet er grænsen for den kvalitet, som almennyttige boliger kan opføres under, og en begrænsning af reguleringen af rammebeløbet er ensbetydende med en begrænsning af kvaliteten i det almennyttige boligbyggeri. Det kan godt være, der er problemer i rammebeløbet; det kan godt være, det er for stift og for usmidigt, men så må vi finde en løsning på det uden at sætte rammebeløbet ned.

Endvidere foreslås det i lovforslaget, at andelsboligernes egenbetaling skal ændres, således at boligtagerne i en privat andelsbolig skal betale en del af rentebidraget: fra 5 til 25 pct. stigende over en 5-årig periode. Begrundelsen